Lietas Nr. A420617311
Lietas arhīva Nr. A42-00642-13/3

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2013.gada 10.decembrī

Administratīvā rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese M.Miķelsone,

piedaloties E.P. un atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Tieslietu ministrijas pārstāvei Z.S. un Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padomes pārstāvei /pers. F/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc E.P. pieteikuma par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru tieslietu ministrs ieceltu E.P. zvērināta tiesu izpildītāja amatā, kā arī tieslietu ministra 2011.gada 9.septembra lēmuma Nr.1-4.1/147 atzīšanu par prettiesisku.

Aprakstošā daļa

[1] Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padome (turpmāk – Padome) 2011.gada 1.aprīlī saņēma E.P. (turpmāk – pieteicējs) iesniegumu, kurā pieteicējs piesaka savu kandidatūru vakantajai zvērināta tiesu izpildītāja amata vietai Rīgas apgabaltiesas 47.iecirknī vai jebkuram citam Rīgas apgabaltiesas darbības teritorijā piekritīgajam iecirknim *(lietas 13.lapa).*

Padome ar 2011.gada 2.jūnija vēstuli Nr.462/1 sniedza tieslietu ministram atzinumu par pieteicēja uzņemšanu zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā un nosūtīja pieteicēja iesniegto dokumentu kopijas *(lietas 12.lapa).* Atzinumā norādīts, ka 2011.gada 19.aprīlī pārrunās pieteicējs informēja par savu darba pieredzi, t.sk., tiesu izpildītāja amatā un tiesu izpildītāju kantora vadītāja vietas izpildītāja un vadītāja amatā. Padomes rīcībā ir Tieslietu ministrijas 2003.gadā sniegtie lietas materiāli, kuros atrodas vairākas Tieslietu ministrijas darbinieku uzziņas par konstatētajiem pieteicēja pārkāpumiem tiesu izpildītāja amata pienākumu izpildē. Atzinumā secināts, ka, lai arī zvērinātu tiesu izpildītāja eksāmena rezultāti un pārrunas ar pieteicēju bija sekmīgas, Padome nevar neņemt vērā tās rīcībā esošo informāciju par pieteicēja amata pienākumu izpildi laikā, kad viņš pildīja tiesu izpildītāju kantora vadītāja pienākumus. Padome uzskata, ka pieteicējs nav piemērots zvērinātu tiesu izpildītāja amatam un Padome nevar sniegt pozitīvu atsauksmi par viņa iecelšanu zvērināta tiesu izpildītāja amatā.

[2] Pieteicējs ar 2011.gada 7.jūnija iesniegumu vērsās pie tieslietu ministra, norādot, ka Padomes 2011.gada 2.jūnija vēstulē Nr.462/1 paustais viedoklis ir kļūdains un neatbilst faktiskajiem lietas apstākļiem, un lūdz, izskatot jautājumu par pieteicēja iecelšanu zvērināta tiesu izpildītāja amatā vai par pieteikuma noraidīšanu, vispusīgi un pilnvērtīgi izvērtēt dokumentus *(lietas 20.lapa).*

Tieslietu ministrija ar 2011.gada 7.jūlija vēstuli Nr.1-24/1366-P sniedza atbildi uz pieteicēja 2011.gada 7.jūnija iesniegumu, norādot, ka, pamatojoties uz Tiesu izpildītāju likuma 27.pantā noteiktajā kārtībā Tieslietu ministrijā iesniegtu Padomes atzinumu par zvērināta tiesu izpildītāja amata pretendenta uzņemšanu zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā, ir uzsākts administratīvais process konkrētās personas lietā un tās ietvaros Tieslietu ministrija pārbauda konkrētā pretendenta atbilstību Tiesu izpildītāju likuma 12.panta un 13.panta prasībām. Ja minētā procesa rezultātā pretendents tiek atzīts par piemērotu amatam, tieslietu ministrs izdod rīkojumu par viņa iecelšanu amatā. Savukārt gadījumā, ja tiek konstatēta neatbilstība zvērinātu tiesu izpildītāju amatam, tieslietu ministrs pieņem lēmumu par atteikumu pretendentu iecelt zvērinātu tiesu izpildītāju amatā. Tieslietu ministrijā vēl nav noslēdzies pieteicēja atbilstības zvērināta tiesu izpildītāja amatam izvērtēšanas process *(lietas 21.lapa).*

[3] Tieslietu ministrija ar 2011.gada 11.jūlija vēstuli Nr.1-22/3017 Padomei paskaidro, ka no Tiesu izpildītāju likumā ietvertās kārtības izriet, ka Padome novērtē katra zvērināta tiesu izpildītāja amata pretendenta piemērotību zvērināta tiesu izpildītāja amatam un, atzīstot

zvērināta tiesu izpildītāja amata pretendentu par piemērotu zvērināta tiesu izpildītāja amatam, tā sniedz tieslietu ministram atzinumu par konkrētā pretendenta uzņemšanu zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā. Ņemot vērā minēto, Tieslietu ministrija lūdz Padomi atkārtoti izvērtēt pieteicēja iesniegumu par viņa uzņemšanu zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā un informēt Tieslietu ministriju, vai tā sniedz Tiesu izpildītāju likuma 27.pantā noteikto atzinumu par pieteicēja uzņemšanu zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā *(lietas 22.lapa).*

Padome ar 2011.gada 26.jūlija vēstuli Nr.614/3 sniedza Tieslietu ministrijai atbildi, ka, ievērojot Tieslietu ministrijas vēstulē norādīto, ka Tiesu izpildītāju likuma 27.pants paredz tikai vienu Padomes atzinuma veidu, proti, atzinumu par konkrētā pretendenta uzņemšanu zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā, kuru sniedz, ja Padome atzīt pretendentu par piemērotu zvērinātu tiesu izpildītāja amatam, Padomes locekļi nolēma precizēt 2011.gada 27.maija lēmuma formulējumu, nosakot, ka Padome neatzīst pieteicēju par piemērotu zvērinātu tiesu izpildītāja amatam, tādēļ, atsaucoties uz Padomes 2011.gada 2.jūnija vēstulē Nr.462/1 minētajiem apstākļiem, atbilstoši Tiesu izpildītāju likuma 27.pantam Padome nesniedz tajā minēto atzinumu par pieteicēja uzņemšanu zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā *(lietas 23.lapa).*

[4] Tieslietu ministrs ar 2011.gada 9.septembra lēmumu Nr.1-4.1/147 (turpmāk – Lēmums) nolēma atteikt iecelt pieteicēju zvērināta tiesu izpildītāja amatā *(lietas 8. – 9.lapa).* Lēmums pamatots ar turpmāk izklāstītajiem argumentiem.

[4.1] 2011.gada 29.jūlijā Tieslietu ministrijā saņemta Padomes 2011.gada 26.jūlija vēstule Nr.614/3, ar kuru Padome informē, ka, atsaucoties uz tās 2011.gada 2.jūnija vēstulē Nr.462/1 minētajiem apstākļiem, tā nesniedz Tiesu izpildītāju likuma 27.pantā noteikto atzinumu par pieteicēja uzņemšanu zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā.

[4.2] Zvērināta tiesu izpildītāja amata pretendenta izvērtēšanas un iecelšanas amatā procedūru regulē Tiesu izpildītāju likums.

No Tiesu izpildītāju likumā ietvertās kārtības izriet, ka Padome novērtē katra zvērināta tiesu izpildītāja amata pretendenta piemērotību zvērināta tiesu izpildītāja amatam. Atzīstot zvērināta tiesu izpildītāja amata pretendentu par piemērotu zvērināta tiesu izpildītāja amatam, tā sniedz tieslietu ministram atzinumu par konkrētā pretendenta uzņemšanu zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā.

Pamats tieslietu ministram izdot rīkojumu par pretendenta iecelšanu zvērināta tiesu izpildītāja amatā ir, pirmkārt, tādu pierādījumu esamība, kas apliecina pretendenta atbilstību Tiesu izpildītāju likuma 12.panta pirmajā daļā noteiktajām prasībām un minētā likuma 13.pantā noteikto šķēršļu neesamība, un, otrkārt, Padomes atzinums par pretendenta uzņemšanu zvērināta tiesu izpildītāju skaitā. Līdz ar to secināms, ka šāds Padomes atzinums, kas apliecina akceptu konkrētā pretendenta uzņemšanai zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā, ir viens no priekšnoteikumiem pretendenta iecelšanai amatā.

[4.3] Ņemot vērā zvērināta tiesu izpildītāja plašās pilnvaras un ievērojot, ka zvērināta tiesu izpildītāja amats saistīts ar valstij nozīmīgu funkciju īstenošanu, personām, kuras vēlas ieņemt zvērinātu tiesu izpildītāja amatu, izvirzāmas ļoti augstas prasības. Trešo personu un sabiedrības drošības interesēs tieslietu ministram ir pienākums veicināt uzticību zvērinātu tiesu izpildītāju darbībai un visai tiesu sistēmai kopumā. Tai skaitā, nodrošināt, lai zvērinātu tiesu izpildītāju amatā atrastos personas, kuru līdzšinējā profesionālā darbība un reputācija nepieļauj varbūtību sabiedrībā radīt šaubas par to, ka tiesas nolēmumu izpildes process valstī netiek nodrošināts normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un godprātīgi.

Ņemot vērā, ka konkrētajā gadījumā Padome ir informējusi, ka tā nesniedz Tiesu izpildītāju likuma 27.pantā noteikto atzinumu par pieteicēja uzņemšanu zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā, tieslietu ministrs nevar izdot rīkojumu par pieteicēja iecelšanu zvērināta tiesu izpildītāja amatā.

[4.4] Tā kā pieteicēja lietas apstākļi liecina, ka pieteicējs nevar tikt iecelts zvērinātu tiesu izpildītāju amatā Tiesu izpildītāju likumā noteikto pamatu neesamības dēļ, pieteicēja viedokļa un argumentu noskaidrošana nav nepieciešama, jo tas nevarētu izmanīt tos faktus, kuri konkrētajā tiesiskajā situācijā ir konstatēti un kuriem pastāvot ir izdodams noteikta satura administratīvais akts.

[5] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 5.oktobrī saņemts pieteicēja pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

[5.1] Lēmuma motivācija balstās uz viedokli, ka pieteicēja līdzšinējā profesionālā darbība un reputācija var radīt šaubas sabiedrībā par to, ka tiesas nolēmuma izpildes process valstī netiek nodrošināts normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un godprātīgi.

Lēmumā nav norādīts neviens fakts un pierādījums tam, ka pieteicēja līdzšinējā profesionālā darbība un reputācija ļautu nonākt pie tādiem secinājumiem.

Pieteicējs uzskata, ka administratīvā akta motivācija nevar balstīties vienīgi uz pieņēmumiem, kuri nav pamatoti ar konkrētiem faktiem.

Visā pieteicēja profesionālajā darbībā pret viņu nekad netika ierosināta neviena disciplinārā lieta, un pieteicējs nav disciplināri sodīts. Attiecībā uz pieteicēja darbībām nekad nav skatīts jautājums par viņa saukšanu pie kriminālās atbildības vai kriminālprocesa ierosināšanu. Nevainīguma prezumpcija pasargā personu, attiecībā uz kuru izteikts kāds pieņēmums vai apgalvojums par tās iespējami izdarītu noziedzīgu nodarījumu, no atzīšanas par vainīgu, pirms tas nav pierādīts likumā noteiktajā kārtībā.

[5.2] Lēmumā saturs ir pretrunīgs, proti, konstatējošā daļā ceturtajā rindkopā ir norādīts, ka 2011.gada 2.jūnija Padomes viedoklis par pieteicēja uzņemšanu zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā ir noformēts, ka atzinums par pretendenta uzņemšanu zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā. Savukārt pārsūdzētā lēmuma motivācijas daļā (trešās lapas otrā rindkopa) kā pamats rīkojuma nepieņemšanai par pieteicēja iecelšanu zvērināto tiesu izpildītāju skaitā ir norādīts apstāklis, ka nav sniegts Padomes atzinums.

Pieteicējs uzskata, ka tieslietu ministram nebija pamata 2011.gada 11.jūlijā atkārtoti vērsties Padomē ar lūgumu atkārtoti izvērtēt pieteicēja kandidatūru.

Atbilstoši Zvērinātu tiesu izpildītāju likuma 27.pantā noteiktajai kārtībai, likums neparedz iespēju Padomei atteikties no atzinuma sniegšanas, kā arī likums nereglamentē tieslietu ministra turpmāko rīcību atkarībā no Padomes sniegtā atzinuma pozitīvisma kritērijiem.

Ņemot vērā Tiesu izpildītāju likuma 25.panta pirmajā un otrajā daļā noteikto, atzinumam ir jābalstās uz konkrētiem un pierādītiem faktiem, nevis pieņēmumiem un 14 gadus veciem notikumiem, kuri kādreiz jau tika izvērtēti un neizraisīja attiecībā uz pieteicēju tiesiskas sekās.

Ja arī pieļautu, ka pieteicējs būtu 1997.gadā saukts pie disciplinārās atbildības un pieteicējam tiktu piemērots bargākais disciplinārais sods – atcelšana/atlaišana no tiesu izpildītāja amata, tam vairs nav tiesiskas nozīmes, jo no šāda lēmuma pieņemšanas dienas būtu pagājis vairāk kā pieci gadi, un saskaņā ar Tiesu izpildītāju likuma 13.panta 6.punktu šis apstāklis nevar būt par šķērsli iecelšanai zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā.

Pie šādiem apstākļiem pieteicējs uzskata, ka tieslietu ministrs nepamatoti izvairījās no Padomes viņam iesniegto dokumentu un atzinuma objektīvas izvērtēšanas, atsaucoties uz to, ka Padome atkārtoti nav sniegusi savu atzinumu.

[5.3] Lēmumā ir nevietā minēta Administratīvā procesa likuma 62.panta otrā daļa. Pieteicējam nav saprotams, kādā veidā šī norma attiecināma uz viņam nelabvēlīga administratīva akta pieņemšanu. Pieteicējs ir sniedzis savu viedokli 2011.gada 7.jūlija vēstulē tieslietu ministram. Lēmumā nav sniegta argumentācija, kādu apsvērumu dēļ tieslietu ministrs ir nonācis pie slēdziena, ka pieteicēja viedoklis viņu nav sasniedzis vai tas ir neadekvāts.

[6] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 8.novembrī un 2011.gada 21.decembrī saņemti Tieslietu ministrijas rakstveida paskaidrojumi. Paskaidrojumos atbildētājs norādījis, ka pieteikumu neatzīst un lūdz tiesu to noraidīt šādu apsvērumu dēļ.

[6.1] Lai garantētu zvērinātu tiesu izpildītāju kā tiesu varai piederīgu subjektuinstitucionālo neatkarību, būtiska loma zvērinātu tiesu izpildītāju institūta darbības jomā ir zvērinātu tiesu izpildītāju profesionālajai organizācijai – Padomei. Padome veidota, lai pārstāvētu un aizstāvētu tiesu izpildītāju intereses, kā arī nodrošinātu profesionālās darbības pienācīgu uzraudzību un atbildības ievērošanu. Šī organizācija kā pašpārvaldes institūcija uzrauga savus biedrus un tai ir izšķiroša ietekme uz zvērinātu tiesu izpildītāju institūta reputāciju.

Tieslietu ministrs nedarbojas kā Padomes hierarhiski augstāka amatpersona un, lemjot par pretendenta iecelšanu zvērināta tiesu izpildītāja amatā, nepārvērtē Padomes atzinumā sniegto izvērtējumu par pretendenta profesionālo atbilstību zvērināta tiesu izpildītāja amatam.

Padomes atzinums, kas apliecina akceptu konkrētā pretendenta uzņemšanai zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā, ir viens no priekšnoteikumiem pretendenta iecelšanai amatā. Tādējādi tieslietu ministra lēmuma (pozitīva vai negatīva) pieņemšanas pamats ir likumā noteikto priekšnosacījumu konstatējums (priekšnosacījumu esamība vai to iztrūkums), nevis pretendenta raksturojošo īpašību izvērtējums.

Zvērināta tiesu izpildītāja amatā drīkst tikt apstiprināta vienīgi tāda persona, kura nerada šaubas, ka spēs īstenot tai ar konkrēto amatu noteiktās prasības. Minētā izvērtēšana ietilpst Padomes kā zvērinātu tiesu izpildītāju institūta reputāciju uzraugošās institūcijas kompetencē.

[6.2] Papildus Tieslietu ministrija paskaidro, ka ar Tieslietu ministrijas 2011.gada 11.jūlija vēstuli Nr.1-22/3017 Padomei lūgts precizēt iepriekš ministrijā iesniegtā dokumenta (Padomes 2011.gada 2.jūnija viedokļa Nr.462/1) statusu, nevis pēc būtības pārvērtēt par pretendentu iepriekš pieņemto lēmumu.

[6.3] Attiecībā uz Lēmuma satura pretrunīgumu paskaidrots, ka Lēmuma konstatējošās daļas piektajā rindkopā norādīts, ka 2011.gada 29.jūlijā ministrijā saņemta Padomes 2011.gada 26.jūlija vēstule Nr.614/3, ar kuru Padome informē, ka, atsaucoties uz tās 2011.gada 2.jūnija vēstulē Nr.462/1 minētajiem apstākļiem, tā nesniedz Tiesu izpildītāju likuma 27.pantā noteikto atzinumu par pieteicēja uzņemšanu tiesu izpildītāju skaitā.

[6.4] Tieslietu ministrijas ieskatā Administratīvā procesa likuma 62.panta otrās daļas 3.punkts piemērojams gadījumos, kad konkrētās lietas materiāli ir pietiekoši un no normatīvā akta viennozīmīgi izriet, kāda satura lēmums ir jāpieņem.

[7] Administratīvajā rajona tiesā 2012.gada 17.aprīlī saņemti Padomes rakstveida paskaidrojumi.

[7.1] 2003.gadā pozitīva atsauksme pieteicēja apstiprināšanai zvērināta tiesu izpildītāja palīga amatā netika sniegta, jo Padome nolēma pirms atsauksmes sniegšanas pieprasīt Tieslietu ministrijai pretendenta personas lietu, ievērojot to, ka pieteicējs iepriekš atradās darba tiesiskajās attiecībās ar Tieslietu ministriju. Saņemot Tieslietu ministrijas 2003.gada 27.jūlijā nosūtīto pieteicēja personas lietu, tajā atradās vairākas Tieslietu ministrijas darbinieku uzziņas par pieteicēja veiktajiem pārkāpumiem amata pienākumu pildīšanā laikā, kad viņš strādāja par tiesu izpildītāju un vadīja Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesu izpildītāja kantori.

Proti, uzziņās tika norādīts, ka pieteicēja vadītajā tiesu izpildītāju kantorī ir slikta darba organizācija un disciplīna, atklāts, ka vairāki tiesu izpildītāji bija piesavinājušies naudas līdzekļus, kantora atskaitēs, kuras apstiprināja pieteicējs, nav deklarēti visi ienākumi. Tāpat tika konstatēts, ka ieraksti depozītu summas uzskaites grāmatā netiek izdarīti savlaicīgi un pilnīgi, izsolē saņemtie naudas līdzekli netiek savlaicīgi ieskaitīti tiesu izpildītāja kantora depozītu kontā. Papildus tam pieteicēja vadītajā kantorī tika konstatēti būtiski pārkāpumi izpildu darbību veikšanā, proti, vairākās izpildu lietās bija novilcināta izpildu darbību veikšana, mantas aprakste veikta,

pamatojoties uz citu izpildu dokumentu, izpildu darbības bija veiktas nepamatoti un pretēji normatīvajos aktos noteiktajam, kā arī cita veida pārkāpumi amata pienākumu pildīšanas laikā.

[7.2] Ievērojot pārkāpumu smagumu, tika lemts jautājums par materiālu nodošanu Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūrai par krimināllietas ierosināšanu pret vairākiem tiesu izpildītājiem, tai skaitā pieteicēju, kā arī tieslietu ministram tika lūgts lemt jautājumu par pieteicēja atbrīvošanu no darba par darba kārtības noteikumu pārkāpšanu.

[7.3] Tiesu izpildītāju likuma 27.pantā ir noteiktas ekskluzīvas tiesības Padomei sniegt atzinumu par pretendenta uzņemšanu zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā. Atzinuma sniegšanai par pretendenta uzņemšanu zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā ir būtiska nozīme pretendenta tālākai virzīšanai uzņemšanai zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā. Zvērinātiem tiesu izpildītājiem kā tiesu sistēmai piederīgām personām, kuri savās amata darbībās ir pielīdzināti valsts amatpersonām, ir jābūt augsti kvalificētiem, ar atbilstošu pieredzi un tādu reputāciju, kas nerada šaubas par viņa piemērotību ieņemamajam amatam. Līdz ar to Padomei ir jāizvērtē zvērinātu tiesu izpildītāju amata pretendentu atbilstība zvērināta tiesu izpildītāja amatam, sniedzot pozitīvu atzinumu par tādiem pretendentiem, par kuru piemērotību un atbilstību Padomei nav šaubas. Ievērojot minēto, pirms lēmuma pieņemšanas tiek izvērtētas ne tikai pretendenta iesniegtās atsauksmes par savu profesionālo darbību, bet arī visa cita pieejamā informācija, kas raksturo pretendentu, jo īpaši, ja šī informācija saistīta ar pretendenta agrāko darbību tiesu izpildītāja amatā.

[7.4] Zvērinātam tiesu izpildītājam kā valsts amatpersonai ir pienākums rīkoties tā, lai tiktu vairota un aizsargāta sabiedrības uzticība tiesu izpildītāju institūtam, tā godīgumam un efektivitātei. Līdz ar to, lai arī zvērināta tiesu izpildītāja eksāmena rezultāti pieteicējam bija sekmīgi, Padome nevar neņemt vērā tās rīcībā esošās ziņas par pieteicēja būtiskajiem pārkāpumiem amata pienākumu veikšanā laikā, kad viņš pildīja tiesu izpildītāja pienākumus.

[7.5] Padome kā zvērinātu tiesu izpildītāju pārstāvības un uzraudzības institūcija nevar paļauties un cerēt, ka pretendents nākotnē amata pienākumus pildīs, ievērojot normatīvo aktu prasības, un nepieļaus līdzīga rakstura pārkāpumus nolēmumu izpildes darbībās.

Atzinuma nesniegšana pieteicējam viņa uzņemšanai zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā nav vienīgā reize, kad Padome nesniedza atzinumu pretendenta uzņemšanai zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā. Līdz ar to atzinuma nesniegšana pieteicēja uzņemšanai zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā nav uzskatāms par kādu sankciju pielietošanu pret konkrēto pretendentu, bet par tiesu izpildītāja institūta aizstāvēšanu un padomei piešķirto tiesību izmantošanu uzņemt tiesu izpildītāju vidū tikai tādus pretendentus, par kuru objektivitāti, godprātību un kvalifikāciju nav nekādu šaubu.

[8] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu uzturēja uz tajā norādīto argumentu pamata, vienlaikus iesniedza pieteikuma papildinājumu, lūdzot atzīt tieslietu ministra 2011.gada 9.septembra lēmumu Nr.1-4.1/147 par prettiesisku.

Atbildētāja pusē pieaicināto iestāžu pārstāvji tiesas sēdē pieteikumu neatzina uz rakstveida paskaidrojumos norādīto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[9] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus un izvērtējot tos kopsakarā ar lietas apstākļiem un lietā esošajiem pierādījumiem, secina, ka pieteikums ir daļēji apmierināms.

[10] Ar pārsūdzēto Lēmumu atteikts iecelt pieteicēju zvērināta tiesu izpildītāja amatā.

No lietā noskaidrotajiem apstākļiem secināms, ka lietā nav strīds par to, ka pieteicējs 2011.gada 24.martā ir sekmīgi nokārtojis zvērinātu tiesu izpildītāju eksāmenu un atbilst Tiesu izpildītāja likuma 12.pantā noteiktajām prasībām, kā arī attiecībā uz viņu nav konstatēti likuma 13.pantā noteiktie ierobežojumi.

Lietā ir strīds par to, vai tieslietu ministrs ar Lēmumu pamatoti atteica iecelt pieteicēju zvērinātu tiesu izpildītāja amatā.

Līdz ar to tiesai lietā jāpārbauda Lēmuma tiesiskums, kā arī jānoskaidro, vai tiesai ir pamats uzdot tieslietu ministram izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru pieteicējs tiktu iecelts zvērinātu tiesu izpildītāja amatā.

[11] Lēmums par atteikumu iecelt pieteicēju zvērināta tiesu izpildītāja amatā pamatots ar Tiesu izpildītāju likuma 27.pantu, proti, „tieslietu ministrs nevar izdot rīkojumu par pieteicēja iecelšanu zvērināta tiesu izpildītāja amatā, jo Padome informējusi, ka tā nesniedz likuma 27.pantā noteikto atzinumu" (*lietas 9.lapa*).

[11.1] Vispirms tiesa uzskata par nepieciešamu norādīt, ka Tieslietu ministrija kļūdaini uzskata, ka Tiesu izpildītāju likuma 27.pants paredz tikai vienu Padomes atzinuma veidu, proti, atzinumu par konkrētā pretendenta uzņemšanu zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā, kuru sniedz, ja Padome atzīst pretendentu par piemērotu zvērinātu tiesu izpildītāja amatam.

Tiesu izpildītāju likuma 27.pants paredz, ka „Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padome iesniedz tieslietu ministram dokumentus par zvērināta tiesu izpildītāja amata pretendentu un Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padomes atzinumu par viņa uzņemšanu zvērinātu

tiesu izpildītāju skaitā".

Tiesas ieskatā no iepriekšminētās likuma normas neizriet, ka atzinums par uzņemšanu zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā sniedzams tikai pozitīva satura gadījumā. Citiem vārdiem Padomei jāsniedz motivēts atzinums tieslietu ministram arī gadījumā, ja tā uzskata, ka konkrētais pretendents nav uzņemams zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā. Tas izriet no apstākļa, ka Padomes atzinumā norādītie argumenti būtībā ir atteikuma izdot pieteicējam labvēlīgu administratīvo aktu pamatojuma daļa. Proti, administratīvā akta pamatojumam jāļauj personai saprast, kāpēc attiecībā uz viņu izdots konkrētā satura administratīvais akts. Līdz ar to atzinumam vispirms ir jāsatur faktu konstatējums un izvērtējums, attiecīgi secinājumu daļā sniedzot tieslietu ministram viedokli par to, vai konkrētais pretendents ir vai nav uzņemams tiesu izpildītāju skaitā. Sniedzot atzinumu tikai pozitīva satura gadījumā, netiktu ievērots pamatojuma princips attiecībā uz pretendentiem, kuri Padomes ieskatā nav uzņemami zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā.

[11.2] Kā izriet no Tiesu izpildītāju likuma normām, pamats tieslietu ministram izdot rīkojumu par pretendenta iecelšanu zvērināta tiesu izpildītāja amatā ir, pirmkārt, tādu pierādījumu esība, kas apliecina pretendenta atbilstību Tiesu izpildītāju likuma 12.panta pirmajā daļā noteiktajām prasībām un minētā likuma 13.pantā noteikto šķēršļu neesamība, un, otrkārt, Padomes atzinums, kurā Padome, izvērtējot faktiskos apstākļus, paudusi viedokli, ka pretendents ir uzņemams (atzīts par piemērotu) zvērināta tiesu izpildītāju skaitā.

Līdz ar to secināms, ka šāds Padomes atzinums, kas ietver akceptu konkrētā pretendenta uzņemšanai zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā, ir viens no priekšnoteikumiem pretendenta iecelšanai amatā.

Izskatāmajā gadījumā tiesa konstatē, ka Padome sākotnēji, 2011.gada 2.jūnijā, ir sniegusi Tieslietu ministrijai atzinumu, kurā norādījusi apsvērumus, kādēļ uzskata, ka pieteicējs nav uzņemams zvērināta tiesu izpildītāju skaitā (*lietas 12.lapa*).

2011.gada 26.jūlija vēstulē, ievērojot Tieslietu ministrijas vēstulē norādīto, ka Tiesu izpildītāju likuma 27.pants paredz tikai vienu Padomes atzinuma veidu, Padome norāda, ka nesniedz tajā minēto atzinumu par pieteicēja uzņemšanu zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā (*lietas 23.lapa*).

No iepriekšminētajām Padomes vēstulēm tiesa secina, ka Padome pieteicēja kandidatūru neatzīst par piemērotu zvērināta tiesu izpildītāja amatam.

Secināms, ka nav izpildīts no minētās tiesību normas izrietošs obligāts priekšnosacījums, lai tieslietu ministram rastos tiesisks pamats iecelt pieteicēju zvērināta tiesu izpildītāja amatā. Citiem vārdiem tiesību normas neparedz iespēju tieslietu ministram izdot administratīvo aktu par personas iecelšanu zvērināta tiesu izpildītāja amatā gadījumā, ja Padome atzinumā nav akceptējusi pretendenta uzņemšanu zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā. Likumdevējs nav paredzējis šāda veida izņēmumus no likumā noteiktās kārtības.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tieslietu ministrs, neizdodot lēmumu par pieteicēja iecelšanu zvērināta tiesu izpildītāja amatā, rīkojies atbilstoši Tiesu izpildītāju likuma normām.

Pie šāda secinājuma cita starpā nonākusi arī Administratīvā apgabaltiesa 2012.gada 22.februāra lēmumā, lemjot par pagaidu aizsardzības piemērošanu šajā lietā (*skatīt minētā sprieduma [13] punktu*).

[12] Vienlaikus, vērtējot Lēmuma tiesiskumu, tiesas ieskatā nepieciešams izvērtēt arī Padomes atzinuma, ar kuru tā neatzīst pieteicēja kandidatūru par piemērotu zvērināta tiesu izpildītāja amatam, pamatojumu. Tas izriet no apstākļa, ka Padomes norādītie argumenti būtībā ir atteikuma izdot pieteicējam labvēlīgu administratīvo aktu pamatojuma daļa.

[12.1] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka tieslietu ministrs ar Lēmumu ir atteicis iecelt pieteicēju zvērināta tiesu izpildītāja amatā sakarā ar to, ka Padome nav sniegusi pozitīvu atzinumu par pieteicēja uzņemšanu zvērinātu tiesu izpildītāju amatā, jo pieteicējs no 1992.gada 2.jūlija līdz 1997.gada 7.aprīlim ir strādājis attiecīgi tiesu izpildītāja, tiesu izpildītāju kantora vadītāja vietnieka un vadītāja amatā un par minēto laika periodu ir sastādītas Tieslietu ministrijas darbinieku uzziņas par konstatētajiem pieteicēja pārkāpumiem tiesu izpildītāja amata pienākumu izpildē.

Tiesa atzīst, ka Tiesu izpildītāju likuma 13.pants *expressis verbis* nenosaka, ka šādas uzziņas var būt pamats, kas liedz personai ieņemt zvērinātu tiesu izpildītāju amatu.

Līdz ar to secināms, ka Padome, atzīstot pieteicēju par nepiemērotu zvērināta tiesu izpildītāja amatam, faktiski ir vērtējusi pieteicēja atbilstību ne tikai Tiesu izpildītāju likuma 12. un 13.pantā izvirzītajām prasībām, bet arī citām likumā *expressis verbis* neminētām prasībām.

[12.2] Tiesa atzīst, ka likumdevējs Padomei ir paredzējis plašas pilnvaras, kā arī ir noteicis pienākumu sargāt zvērinātu tiesu izpildītāju amata godu un cieņu. Tas izriet no turpmāk minētajām tiesību normām. Proti, saskaņā ar Tiesu izpildītāju likuma 27.pantā noteikto ir nepieciešams saņemt arī Padomes atzinumu par pretendenta uzņemšanu zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā. Atbilstoši Tiesu izpildītāju likuma 126.panta pirmajai daļai Padome ir Latvijas zvērinātu tiesu izpildītāju pārstāvības un uzraudzības institūcija, kā arī Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju kolēģijas pārvaldes un izpildu institūcija. Savukārt Tiesu izpildītāju likuma 127.pants noteic, ka Padome „sargā zvērinātu tiesu izpildītāju amata godu un cieņu; pārstāv Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju kolēģiju un izsaka zvērinātu tiesu izpildītāju viedokli attiecībās ar valsts un pašvaldību institūcijām, citām iestādēm un amatpersonām un sniedz atzinumus likumdošanas un zvērinātu tiesu izpildītāju prakses jautājumos; lemj par ieteikumu iecelšanai zvērināta tiesu izpildītāja amatā, kā arī par ieteikumu tieslietu ministram atbrīvot, atcelt vai atstādināt no zvērināta tiesu izpildītāja amata; uzrauga zvērinātu tiesu izpildītāju darbību, kompetences ietvaros izskata par viņiem saņemtās sūdzības un iesniegumus, šajā likumā noteiktajos gadījumos ierosina disciplinārlietas; izskata un pieņem lēmumus citos jautājumos, kas attiecas uz zvērinātu tiesu izpildītāju darbību, kā arī apstiprina tiesu izpildītāju darbības metodiku un citus ar zvērinātu tiesu izpildītāju darbību saistītus iekšējos normatīvos aktus".

Vienlaikus vērā ņemams ir apstāklis, ka Tiesu izpildītāju likuma 4.pants noteic, ka zvērināti tiesu izpildītāji ir tiesu sistēmai piederīgas

personas, kuras pastāv pie apgabaltiesām un pilda tām likumos noteiktos pienākumus. Līdz ar to ikviens zvērināts tiesu izpildītāja amata pretendents novērtējams arī caur tiesu varai noteikto vērtību kopumu. Šāda prasība izriet no zvērinātu tiesu izpildītājiem noteiktās piederības tiesu varas atzaram un Latvijas Republikas Satversmes 92.panta. Zvērinātam tiesu izpildītājam tāpat kā ikvienai citai tiesu varai piederīgai amatpersonai noteikto funkciju raksturs prasa paaugstinātu pienākuma apziņu, atbilstību augstām morāles normām un atbildības sajūtu par savu rīcību. Tādējādi zvērināta tiesu izpildītāja amatā drīkst tikt apstiprināta vienīgi tāda persona, kura nerada šaubas, ka spēs īstenot tai ar konkrēto amatu noteiktās prasības. Minētā izvērtēšana ietilpst Padomes, kā zvērinātu tiesu izpildītāju institūta reputāciju uzraugošās institūcijas, kompetencē saskaņā ar Tiesu izpildītāju likuma 127.pantā noteikto.

Tiesu izpildītāju likuma 5.pantā noteikts, ka amata darbībā zvērināti tiesu izpildītāji ir pielīdzināti valsts amatpersonām. Līdz ar to tiesu izpildītājam savā darbībā ir jāievēro visi valsts amatpersonām raksturīgie pienākumi. Pirmkārt, tā ir likumības ievērošana savā profesionālajā darbā. Kā otrs svarīgākais tiesu izpildītāja pienākums ir jāmin – ētika. Tiesu izpildītāja īpašais statuss uzliek viņam par pienākumu būt nevainojamam ne tikai profesionālajā darbībā, bet arī personiskajā dzīvē. Viņam jāatturas no jebkādas nosodāmas prakses un jāievēro profesionālās korporativitātes noteikumi (*sk. Tiesu izpildītāja institūts. Tiesu nama aģentūra, 2003., 37.lpp.*). Tiesas ieskatā, ja zvērinātiem tiesu izpildītājiem ir noteiktas šādas prasības, tad arī uz zvērināta tiesu izpildītāja amata pretendentu ir attiecināmas tādas pašas prasības.

Zvērināta tiesu izpildītāja profesijai noteikto standartu noturēšana ir tiešā veidā saistīta arī ar amata pretendentiem izvirzāmajām prasībām un to atbilstības pienācīgu izvērtējumu. Savukārt pienācīgs atbilstības izvērtējums tiesas ieskatā ir iespējams tikai tādā gadījumā, ja pretendenta izvērtēšanas procesā tiek ņemta vērā arī informācija par personas iepriekšējo profesionālo darbību un reputāciju, tai skaitā paša pretendenta Padomei iesniegtās atsauksmes.

Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, tiesa secina, ka Padome ir tiesīga pārbaudīt ne tikai to, vai zvērināta tiesu izpildītāja amata pretendents atbilst Tiesu izpildītāju likuma 12. un 13.pantā izvirzītajām prasībām un tam ir derīga zvērinātu tiesu izpildītāju eksāmena apliecība, bet gan novērtējot pretendenta piemērotību zvērināta tiesu izpildītāja amatam, ir pieļaujams izvērtēt arī pretendenta iepriekš veikto profesionālo darbību. Proti, vai pretendenta profesionālā darbība atbilst tām prasībām, kas izvirzāmas tiesu sistēmai piederīgām amatpersonām.

Pie šāda secinājuma cita starpā nonākusi arī Administratīvā apgabaltiesa 2012.gada 22.februāra lēmumā, lemjot par pagaidu aizsardzības piemērošanu šajā lietā (*skatīt minētā sprieduma [15] punktu*).

[12.3] Vienlaikus, atzīstot, ka Padomei ir tiesības papildus vērtēt pretendentus caur tiesu varai noteikto vērtību kopumu, kas *expressis verbis* nav atrunāts Tiesu izpildītāju likumā, pašsaprotami ir, ka šādam izvērtējumam un tā rezultātā izdarītajiem secinājumiem ir jābūt pienācīgi pamatotiem.

Tiesa, izvērtējot Padomes sākotnējo atzinumu *(lietas 12.lapa*), kurā pausti apsvērumi par to, kādēļ Padome neatzīst pieteicēja kandidatūru par piemērotu zvērināta tiesu izpildītāja amatam, secina, ka tas nesatur pienācīgu pamatojumu. Šāda tiesas secinājuma pamatā ir turpmāk norādītie apsvērumi.

No Padomes sākotnējā atzinumā ietvertā pamatojuma nav saprotams, kādēļ Padome ir uzskatījusi, ka pieteicējs nav piemērots zvērināta tiesu izpildītāja amatam. Šādu skaidrojumu tiesas sēdē nevarēja sniegt arī Padomes pārstāve, vien norādot, ka Padome nevarēja neņemt vērā tās rīcībā esošo informāciju par pieteicēja amata pienākumu izpildi laikā, kad viņš pildīja tiesu izpildītāja kantora vadītāja pienākumus. Vienlaikus atzīstot, ka no iepriekšējām darbavietām par pieteicēju sniegtas pozitīvas atsauksmes (*lietas 120.-121.lapa*).

Tāpat nav saprotams, kādēļ, neskatoties uz pieteicēja iesniegtajām atsauksmēm par laika periodu no 1997.gada līdz 2011.gadam (*lietas 15.-17.lapa*), kurās pieteicējs raksturots kā atbildīgs, profesionāls un godprātīgs darbinieks, Padome tomēr nonākusi pie secinājuma, ka pieteicējs nav piemērots zvērināta tiesu izpildītāja amatam. Tiesa secina, ka Padome izvērtējumu par pieteicēja iesniegtajām atsauksmēm un to ietekmi uz zvērināta tiesu izpildītāja amata pienākumu veikšanu, vispār nav sniegusi.

Turklāt Padome nav arī sniegusi pamatojumu 1992.gada Tieslietu ministrijas uzziņā norādīto pārkāpumu izvērtējumam Tiesu izpildītāju likuma 13.panta 3., 4. un 5.punkta kontekstā. Proti, no iepriekšminētajām tiesību normām izriet, ka likumdevējs ir pieļāvis, ka zvērinātu tiesu izpildītāja amatu var ieņemt arī persona, kura aiz neuzmanības ir izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, vai kurai ir piemērots viens no bargākajiem disciplinārsods – atlaišana vai atcelšana no amata, ja pagājuši pieci gadi no disciplinārlietā pieņemtā lēmuma spēkā stāšanās, un tas nekaitē vispārējai uzticībai zvērinātu tiesu izpildītāju darbībai un reputācijai.

Līdz ar to nav saprotams, kādēļ pieteicēja rīcībā 1992.gadā konstatētie pārkāpumi, kuru izdarīšanā turklāt pieteicēja vaina vispār nav izvērtēta un pierādīta likumā noteiktajā kārtībā, proti, attiecīgi disciplināratbildības vai krimināltatbildības procesā, ir atzīstami par tik būtiskiem, ka nav savietojami ar zvērināta tiesu izpildītāja amata pienākumu pildīšanu.

Augstākās tiesas Senāts ir skaidrojis, ka pamatojuma trūkums, skatot pieteikumu par administratīvā akta atcelšanu, var tikt uzskatīts gan par tik būtisku procesuālu pārkāpumu, ka tā dēļ administratīvais akts ir atceļams, gan par tādu pārkāpumu, kurš norādāms kā administratīvā akta trūkums, bet kurš pats par sevi nerada tādas tiesiskās sekas kā administratīvā akta atcelšana. Tas izvērtējams katrā konkrētajā gadījumā. Par galvenajiem kritērijiem izmantojami divi apstākļi: 1) vai saprātīgs administratīvā akta adresāts no attiecīgā administratīvā akta pamatojuma varēja saprast, kāpēc attiecībā uz viņu izdots konkrētā satura administratīvais akts; 2) vai tiesa, pārbaudot attiecīgā administratīvā akta tiesiskumu, balstoties uz tā pamatojumu, var secināt, ka pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu *(sk. Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 14.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-432 10.punktu)*.

Viena no būtiskām pamatojuma funkcijām ir panākt, ka administratīvais akts tiek akceptēts, jo ar pamatojuma palīdzību dalībnieks tiek pārliecināts par administratīvā akta pareizību. Tāpēc pamatojumam jāietver atbildes uz būtiskajiem dalībnieku izteiktajiem jautājumiem vai iebildumiem. Pamatojums kalpo arī pārvaldes paškontrolei, kā arī kontrolei, ko veic augstāka iestāde vai tiesa. Administratīvā akta pamatojums nodrošina akta *ex post facto* pārbaudes iespējamību. Pamatojums ļauj personai saprast, ka iestāde nav rīkojusies patvaļīgi. Ar pamatojumu plašākā nozīmē saprot faktisko un tiesisko apstākļu, kā arī lietderības apsvērumu norādi administratīvajā aktā. Par pamatojumu šaurākā nozīmē runā kā par lietderības apsvērumu izskaidrošanu. Administratīvā procesa

likumā pamatojums šaurākajā nozīmē ietverts Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 6.punktā un piektajā daļā. Savukārt pamatojums plašākā nozīmē izriet no visām šā panta daļām (*sk. Senāta 2011.gada 17.maija sprieduma lietā Nr. SKA-214/2011 [13] punktu*).

Ievērojot iepriekš minētos apsvērumus par pamatojuma trūkumu, tiesa secina, ka pieteicējs no administratīvā akta pamatojuma nevarēja saprast, kādēļ Padome nonākusi pie secinājuma, ka pieteicējs nav piemērots zvērināta tiesu izpildītāja amatam.

Līdz ar to Padomes pieļautais pamatojuma principa pārkāpums ir atzīstams par būtisku procesuālu pārkāpumu.

[13] Apkopojot šā sprieduma [12] punktā minētos argumentus, tiesa secina, ka Lēmums ir atzīstams par prettiesisku.

[14] Attiecībā uz pieteicēja pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru tieslietu ministrs ieceltu pieteicēju zvērināta tiesu izpildītāja amatā, tiesa norāda šādus apsvērumus.

[14.1] Kā jau iepriekš tiesa secināja, tieslietu ministram pamats izdot rīkojumu par pretendenta iecelšanu zvērināta tiesu izpildītāja amatā ir, pirmkārt, tādu pierādījumu esamība, kas apliecina pretendenta atbilstību Tiesu izpildītāju likuma 12.panta pirmajā daļā noteiktajām prasībām un minētā likuma 13.pantā noteikto šķēršļu neesamība, un, otrkārt, Padomes atzinums, kurā Padome, izvērtējot faktiskos apstākļus, paudusi akceptu pretendenta uzņemšanai zvērinātu tiesu izpildītāju skaitā.

Tiesas ieskatā Padomes novērtējums (atzinums) attiecas uz konkrētu neatkārtojamu situāciju, kur Padome dod pieteicēja novērtējumu konkrētā situācijā. Tiesa šo novērtējumu pēc būtības nevar pārbaudīt, jo tā ir iestādes (šajā gadījumā Padomes) novērtējuma brīvība, kuras ietvaros Padome, kā jau iepriekš noskaidrots, papildus vērtē pretendentus arī caur tiesu varai noteikto vērtību kopumu, kas *expressis verbis* nav atrunāts Tiesu izpildītāju likumā.

Tiesa var pārbaudīt, vai iestāde ir piemērojusi pareizās tiesību normas, vai pareizi tās

tulkojusi, vai lēmums pieņemts atbilstoši procesuālā taisnīguma principam un vai tas nav patvaļīgs, proti, vai no atzinumā norādītajiem faktiem izriet Padomes izdarītais secinājums. Kā jau iepriekš tiesa secināja, atzinums nesatur pienācīgu pamatojumu, kādēļ pieteicējs nav piemērots zvērināta tiesu izpildītāja amatam.

Ja tiesa lemtu par nepieciešamību izdot administratīvo aktu par pieteicēja iecelšanu zvērināta tiesu izpildītāja amatā, tiesai būtu jākonstatē un jāvērtē faktiskie un tiesiskie apstākļi uz sprieduma taisīšanas brīdi, proti, tas būtu tiesas pašas novērtējums Padomes vērtējuma vietā, nevis Padomes rīcības tiesiskuma pārbaude.

Ņemot vērā iepriekš minēto, pieteikuma priekšmets šajā lietā nevar būt labvēlīga administratīvā akta izdošana, jo tas nozīmētu, ka tiesai būtu jāveic novērtējums valsts pārvaldes vietā. Savukārt tiesas funkcija ir kontrolēt valsts pārvaldes darbības tiesiskumu, nevis valsts pārvaldes vietā pieņemt lēmumu.

[14.2] Līdz ar to šajā gadījumā pieteicēja interesēm atbilstoši būtu uzdot Padomei sniegt tieslietu ministram Tiesu izpildītāju likuma 27.pantā minēto atzinumu, ievērojot šā sprieduma [12] punktā minētos apsvērumus par pamatojuma trūkumu.

Savukārt pamats tieslietu ministram izdot rīkojumu par pretendenta iecelšanu zvērināta tiesu izpildītāja amatā būtu, pirmkārt, tādu pierādījumu esība, kas apliecina pretendenta atbilstību Tiesu izpildītāju likuma 12.panta pirmajā daļā noteiktajām prasībām un minētā likuma 13.pantā noteikto šķēršļu neesība, un, otrkārt, Padomes atzinums, kurā Padome, izvērtējot faktiskos apstākļus, paudusi akceptu pretendenta uzņemšanai zvērināta tiesu izpildītāju skaitā.

[15] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Līdz ar to atbildētājam, kas šajā lietā ir Latvijas Republika, uzliekams pienākums atmaksāt pieteicējam tā samaksāto valsts nodevu Ls 20 par pieteikuma iesniegšanu tiesā (*lietas 7.lapa*).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.-251.pantu, 253.panta ceturto daļu, 254.pantu un 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda:

1. **daļēji apmierināt** E.P. pieteikumu.
2. **Atzīt** par prettiesisku tieslietu ministra 2011.gada 9.septembra lēmumu Nr.1-4.1/147.

3. **Noraidīt** pieteikumu daļā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru tieslietu ministrs ieceltu E.P. zvērināta tiesu izpildītāja amatā.
4. **Uzdot Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padomei** viena mēneša laikā no sprieduma paziņošanas dienas sniegt tieslietu ministram Tiesu izpildītāju likuma 27.pantā minēto atzinumu, ievērojot šajā spriedumā norādītos apsvērumus par pamatojuma nepieciešamību.
5. **Piedzīt** no Latvijas Republikas par labu E.P. viņa samaksāto valsts nodevu Ls 20 (divdesmit latu) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese M.Miķelsone